

8-9 paskaita. Kompleksiniai skaičiai.

Kompleksinius skaičius galima apibrėžti kvadratinėmis matricomis iš M_2 .

8.1 Apibrėžimai. Kompleksiniu skaičiumi vadiname matricą

$$z = \begin{pmatrix} a & -b \\ b & a \end{pmatrix},$$

čia a ir b – realieji skaičiai.

Kompleksinį skaičių $[a] = \begin{pmatrix} a & 0 \\ 0 & a \end{pmatrix}$ vadinsime realiu kompleksiniu skaičiumi.

Realius kompleksinius skaičius $[a]$ ir $[b]$ vadinsime atitinkamai realiaja ir menamaja kompleksinio skaičiaus z dalimi. Žymésime: $[a] = \operatorname{Re} z$ ir $[b] = \operatorname{Im} z$.

Kompleksinį skaičių $\begin{pmatrix} 0 & -1 \\ 1 & 0 \end{pmatrix}$ žymésime raide i .

Visų kompleksinių skaičių aibę žymésime \mathbf{C} .

Turime, kad

$$\begin{aligned} \begin{pmatrix} a & -b \\ b & a \end{pmatrix} &= \begin{pmatrix} a & 0 \\ 0 & a \end{pmatrix} + \begin{pmatrix} 0 & -b \\ b & 0 \end{pmatrix} = \\ &= \begin{pmatrix} a & 0 \\ 0 & a \end{pmatrix} + \begin{pmatrix} 0 & -1 \\ 1 & 0 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} b & 0 \\ 0 & b \end{pmatrix} \\ &= [a] + i[b] \end{aligned}$$

ir

$$i^2 = \begin{pmatrix} 0 & -1 \\ 1 & 0 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 0 & -1 \\ 1 & 0 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} -1 & 0 \\ 0 & -1 \end{pmatrix} = [-1].$$

Du kompleksiniai skaičiai yra lygūs tada ir tik tada, kai lygios jų realios ir menamos dalys:

$$\begin{pmatrix} a_1 & -b_1 \\ b_1 & a_1 \end{pmatrix} = [a_1] + i[b_1] = [a_2] + i[b_2] = \begin{pmatrix} a_2 & -b_2 \\ b_2 & a_2 \end{pmatrix}$$

$$\Leftrightarrow a_1 = a_2 \text{ ir } b_1 = b_2.$$

Iš čia tiesiogiai turime, kad kompleksinis skaičius lygus nuliui tada ir tik tada, kai jo realioji ir menamoji dalys lygios nuliui:

$$[a] + i[b] = [0] \Leftrightarrow a = 0 \text{ ir } b = 0.$$

4-oje paskaitoje matėme, kad matricas $\begin{pmatrix} a & 0 \\ 0 & a \end{pmatrix}$ galima sutapatinti su realiu skaičiumi a . Dar daugiau, realiųjų kompleksinių skaičių aibėje apibėžti sumos ir sandaugos veiksmai

$$[a] + [b] = [a + b] \text{ ir } [a][b] = [ab]$$

tenkina visas realiems skaičiams būdingas savybes:

- K1. $([a] + [b]) + [c] = [a] + ([b] + [c])$.
- K2. $[a] + [b] = [b] + [a]$.
- K3. $[a] + [0] = [a]$.
- K4. $[a] + [-a] = [0]$.
- K5. $([a][b])[c] = [a]([b][c])$.
- K6. $[a][b] = [b][a]$.
- K7. $[a][1] = [a]$.
- K8. Su visais $a \neq 0$ teisinga $[a][a^{-1}] = [1]$.
- K9. $[a]([b] + [c]) = [a][b] + [a][c]$.
- K10. $[0] \neq [1]$.

Pastebėsime, kad

$$[a] - [b] = [a] + (-[b]) = [a] + [-b] = [a - b] \text{ ir} \\ \frac{[a]}{[b]} = [a][b]^{-1} = [a][b^{-1}] = [ab^{-1}] = \left[\frac{a}{b}\right].$$

Taigi realius kompleksinius skaičius $[a]$ galime sutapatinti su pačiais realiais skaičiais a ir kompleksinių skaičių $z = [a] + i[b]$ žymėti tiesiog $z = a + ib$.

Žvilgtelkim jidėmianu į pačių kompleksinių skaičių aritmetiką.

Dviejų kompleksinių skaičių suma irgi yra kompleksinis skaičius:

$$(a_1 + ib_1) + (a_2 + ib_2) = (a_1 + a_2) + i(b_1 + b_2).$$

Dviejų kompleksinių skaičių sandauga irgi yra kompleksinis skaičius:

$$\begin{aligned}
& (a_1 + ib_1)(a_2 + ib_2) \\
= & a_1(a_2 + ib_2) + (ib_1)(a_2 + ib_2) = a_1a_2 + a_1(ib_2) + (ib_1)a_2 + (ib_1)(ib_2) \\
= & a_1a_2 + ia_1b_2 + ib_1a_2 + i^2b_1b_2 = (a_1a_2 + (-1)b_1b_2) + i(a_1b_2 + b_1a_2) \\
= & (a_1a_2 - b_1b_2) + i(a_1b_2 + b_1a_2).
\end{aligned}$$

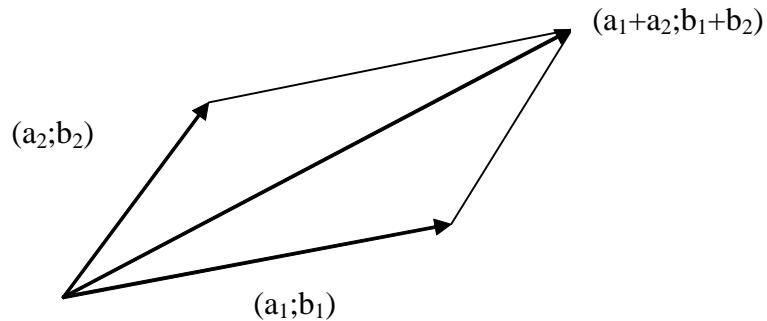
Pastebėsime taip pat, kad kompleksinio skaičiaus $a + ib$ priešingas skaičius yra $(-a) + i(-b)$, o jei $a + ib \neq 0$, t.y. $a^2 + b^2 \neq 0$, tai atvirkštinis kompleksinis skaičius yra $(a + ib)^{-1} = c + id = \frac{a}{a^2+b^2} + i\frac{-b}{a^2+b^2}$.

Skaitytojui paliekame savarankiškai įsitikinti, kad kompleksinių skaičių aibė **C** sudėties ir sandaugos atžvilgiu sudaro kūną (4.17 apibrėžimas). Taigi nuo šiol žinome tris kūnų pavyzdžius: racionaliųjų skaičių **Q**, realiųjų skaičių **R** ir kompleksinių skaičių **C**: **R** yra **Q** plėtinys, **C** yra **Q** ir **R** plėtinys

$$\mathbf{Q} \subset \mathbf{R} \subset \mathbf{C}.$$

Geometrinis ir trigonometrinis kompleksinių skaičių reiškimas.

Kompleksinį skaičių $z = a + ib$ galima vienareikšmiškai reikšti Dekarto plokštumos tašku (a, b) . Šis reiškimas pasiteisina jau ir tuo, kad pagrindiniai kompleksinių skaičių veiksmai yra paprastai interpretuojami geometriškai: dviejų kompleksinių skaičių $a_1 + ib_1$ ir $a_2 + ib_2$ sudėtis interpretuojama kaip dvimacių vektorių (a_1, b_1) ir (a_2, b_2) suma $(a_1, b_1) + (a_2, b_2) = (a_1 + a_2, b_1 + b_2)$ (prisiminkime lygiagretainio taisyklę):

Sandaugos veiksmo interpretacijai naudojamas *trigonometrinis* kompleksinio skaičiaus $z = a + ib$ reiškimas. Šiuo atveju skaičiui $z = a + ib$ priskiriamas vektorius $\overrightarrow{OA} = (a, b)$, kurio *polinės koordinatės* yra $[r, \varphi]$: čia $r = |z|$ – taško $A(a, b)$ atstumas iki taško $O(0, 0)$ vadintinas z *moduliu*, o $\varphi = \arg z$ – kampus tarp teigiamos x -asies krypties ir vektoriaus \overrightarrow{OA} vadintinas z *argumentu*. Pastebėsime, kad su kiekvienu $r > 0$ kampus φ yra apibrėžiamas kampo 360° (arba 2π) kartotinio tikslumu; beto, kai $r = 0$, kampus φ neapibrėžiamas. Taigi, kiekvieną kompleksinį skaičių $z = a + ib$ galime reikšti:

$$z = [r, \varphi], \quad r \geq 0, \quad 0^\circ \leq \varphi < 360^\circ \quad (0 \leq \varphi < 2\pi).$$

Kompleksinio skaičiaus z Dekarto koordinačių (a, b) ir polinių koordinačių $[r, \varphi]$ ryšį matome formulėse:

$$\begin{cases} a = r \cdot \cos \varphi \\ b = r \cdot \sin \varphi \end{cases};$$

ir

$$\begin{cases} r = \sqrt{a^2 + b^2} \\ r \neq 0 \\ \cos \varphi = \frac{a}{r} \\ \sin \varphi = \frac{b}{r} \\ 0 \leq \varphi < 2\pi \end{cases}.$$

Taigi, skaičių z galima užrašyti lygybe:

$$z = r \cos \varphi + ir \sin \varphi = r(\cos \varphi + i \sin \varphi).$$

Tai ir yra trigonometrinė kompleksinio skaičiaus z išraiška.

8.2 Apibrėžimas. *Du kompleksiniai skaičiai $z_1 = [r_1, \varphi_1]$ ir $z_2 = [r_2, \varphi_2]$ yra lygūs jei*

arba $r_1 = r_2 = 0$ ir φ_1, φ_2 – bet kokie kampai,
arba $r_1 = r_2$ ir $\varphi_1 = \varphi_2 + k \cdot 2\pi$ su visais $k \in Z$.

Grįžkime prie geometrinės sandaugos veiksmo interpretacijos. Tegu

$$z_1 = [r_1, \varphi_1] = r_1 \cos \varphi_1 + ir_1 \sin \varphi_1$$

ir

$$z_2 = [r_2, \varphi_2] = r_2 \cos \varphi_2 + i r_2 \sin \varphi_2.$$

Tada

$$\begin{aligned} z_1 z_2 &= \\ r_1 r_2 ((\cos \varphi_1 \cos \varphi_2 - \sin \varphi_1 \sin \varphi_2) + i (\cos \varphi_1 \sin \varphi_2 + \sin \varphi_1 \cos \varphi_2)) &= \\ r_1 r_2 (\cos(\varphi_1 + \varphi_2) + i \sin(\varphi_1 + \varphi_2)) \end{aligned}$$

ir todėl

$$z_1 z_2 = [r_1 r_2, \varphi_1 + \varphi_2],$$

t.y.

$$\begin{cases} |z_1 z_2| &= |z_1| \cdot |z_2| \\ \arg(z_1 z_2) &= \arg z_1 + \arg z_2 \end{cases}.$$

Skaičiaus z_1 sandaugą su skaičiumi z_2 geometriškai galime interpretuoti vektoriaus z_1 posūkiu kampu φ_2 ir "ištempimu" r_2 kartus. Patikslinsime šią interpretaciją.

Posūkio plokštumoje reiškimas posūkio matrica.

Kompleksinį skaičių $z_1 = a_1 + ib_1$ galima reikšti matrica $\begin{pmatrix} a_1 & -b_1 \\ b_1 & a_1 \end{pmatrix}$, o skaičių $z_2 = a_2 + ib_2$ - vektoriumi, kurį rašysime stulpeliu $\begin{pmatrix} a_2 \\ b_2 \end{pmatrix}$. Tada ir šiuo skaičių sandaugą galime reikšti vektoriumi-stulpeliu:

$$z_1 \cdot z_2 = \begin{pmatrix} a_1 & -b_1 \\ b_1 & a_1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} a_2 \\ b_2 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} a_1 a_2 - b_1 b_2 \\ a_1 b_2 + a_2 b_1 \end{pmatrix}.$$

Taigi, jei plokštumoje norime skaičių-vektorius

$$z = a + ib = \begin{pmatrix} a \\ b \end{pmatrix}$$

pasukti kampu φ , tai belieka iš kairės pusės jį padauginti iš posūkio skaičiaus-matricos

$$z_\varphi = \cos \varphi + i \sin \varphi = \begin{pmatrix} \cos \varphi & -\sin \varphi \\ \sin \varphi & \cos \varphi \end{pmatrix}.$$

Pasuktas vektorius bus:

$$\begin{pmatrix} a' \\ b' \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} \cos \varphi & -\sin \varphi \\ \sin \varphi & \cos \varphi \end{pmatrix} \begin{pmatrix} a \\ b \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} a \cos \varphi - b \sin \varphi \\ b \cos \varphi + a \sin \varphi \end{pmatrix}.$$

8.3 Apibrėžimas. Matrica $\begin{pmatrix} \cos \varphi & -\sin \varphi \\ \sin \varphi & \cos \varphi \end{pmatrix}$ vadina posūkio kampu φ matrica.

Kompleksinių skaičių sandaugos interpretavimas nesunkiai leidžia paaiškinti skaičiaus $z \neq 0$ atvirkštinio skaičiaus $z^{-1} = \frac{1}{z}$ geometrinę prasmę.

8.4 Apibrėžimas. Tegu $z = a + ib \in \mathbf{C}$. Skaičius $\bar{z} = a - ib \in \mathbf{C}$ vadinas skaičiaus z junginiu skaičiumi.

Yra teisingos šios lygibės:

$$\frac{z + \bar{z}}{2} = \operatorname{Re}(z), \quad \frac{z - \bar{z}}{2i} = \operatorname{Im}(z), \quad z \cdot \bar{z} = |z|^2.$$

Tegu skaičiaus $z = [r, \varphi]$ atvirkštinis $z^{-1} = [q, \psi]$. Tada

$$z \cdot z^{-1} = [r, \varphi] \cdot [q, \psi] = [r \cdot q, \varphi + \psi] = 1 = [1, 0],$$

t.y.

$$r \cdot q = 1, \quad \varphi + \psi = 0 + 2\pi k, \quad k \in \mathbf{Z},$$

ir

$$q = r^{-1}, \quad \psi = -\varphi + 2\pi k, \quad k \in \mathbf{Z} \text{ ir pvz. } \psi = -\varphi.$$

Atsižvelgę į tai, kad $\cos(-\varphi) = \cos \varphi$, o $\sin(-\varphi) = -\sin \varphi$, turime, kad

$$\begin{aligned} z &= r(\cos \varphi + i \sin \varphi), r \neq 0 \Rightarrow \\ \left\{ \begin{array}{l} z^{-1} = r^{-1}(\cos \varphi - i \sin \varphi) \\ \bar{z} = r(\cos \varphi - i \sin \varphi) \end{array} \right\} \Rightarrow \\ z^{-1} &= \frac{1}{z} = \frac{\bar{z}}{z \cdot \bar{z}} = \frac{\bar{z}}{r^2} = \frac{1}{r^2} \bar{z}. \end{aligned}$$

Taigi skaičius z^{-1} yra gaunamas vektorių \bar{z} , simetrišką vektoriui z Ox ašies atžvilgiu, "suspaudus" $\frac{1}{r^2}$ karto.

Kompleksinių skaičių dalyba.

Tegu dabar $z_1 = [r_1, \varphi_1]$ ir $z_2 = [r_2, \varphi_2]$, $z_2 \neq 0$ (t.y. $r_2 \neq 0$).

Tada

$$\frac{z_1}{z_2} = \left[\frac{r_1}{r_2}, \varphi_1 - \varphi_2 \right].$$

Kompleksinio skaičiaus kėlimas sveikuoju laipsniu

Dabar induktyviai apibrėžiame kompleksinio skaičiaus z laipsnį z^n , $n \in \mathbf{N}$:

$$z^0 = 1, \quad z^{n+1} = z^n \cdot z \quad \text{su visais } n \in \mathbf{N}.$$

Tada

$$z = [r, \varphi] \Rightarrow r^n = [r^n, n \cdot \varphi] \quad \text{su visais } n \in \mathbf{N}.$$

Žinodami, kad $z^{-1} = [r^{-1}, -\varphi]$ ir $z^{-n} = (z^{-1})^n$, tai

$$z = [r, \varphi] \Rightarrow r^{-n} = [r^{-n}, -n \cdot \varphi] \quad \text{su visais } n \in \mathbf{N}.$$

Taigi

$$z = [r, \varphi] \Rightarrow z^n = [r^n, n \cdot \varphi] \quad \text{su visais } n \in \mathbf{Z},$$

t.y.

$$\begin{aligned} z &= r(\cos \varphi + i \sin \varphi) \Rightarrow \\ z^n &= r^n (\cos n\varphi + i \sin n\varphi) \quad \text{su visiais } n \in \mathbf{Z}. \end{aligned}$$

Paskutinė lygybė yra vadinama *Muavro (Abraham de Moivre, 1667-1754) formula*.

Šaknies traukimas iš kompleksinio skaičiaus.

8.5 Apibrėžimas. *Su visais $n \geq 2$ n-ojo laipsnio šaknimi iš kompleksinio skaičiaus z vadiname tokius kompleksinius skaičius w , kuriems teisinga lygybė*

$$w^n = z.$$

8.6 Teiginys. Jei $z = r(\cos \varphi + i \sin \varphi)$, tai kompleksiniai skaičiai $w_k = \sqrt[n]{r} \left(\cos \frac{\varphi + 2\pi k}{n} + i \sin \frac{\varphi + 2\pi k}{n} \right)$, $k = 0, 1, 2, \dots, n-1$ yra visos skirtinges n-ojo laipsnio šaknys iš z .

Įrodymas.

Parodysime, kad egzistuoja lygiai n n - ojo laipsnio šaknų iš kompleksinio skaičiaus z .

Tegu

$$w = [q, \psi] = q(\cos \psi + i \sin \psi)$$

ir

$$w^n = z.$$

Tada

$$[q^n, n \cdot \psi] = [r, \varphi].$$

Jeigu $z = 0$, tai ir $r = 0$, todėl $q^n = 0 \Rightarrow q = 0$, t.y. $w = 0$.

Jeigu $z \neq 0$, tai ir $r \neq 0$, todėl

$$\begin{aligned} q^n &= r, & n \cdot \psi &= \varphi + 2\pi k, & k &\in \mathbf{Z} \\ \Rightarrow q &= \sqrt[n]{r}, & \psi &= \frac{\varphi + 2\pi k}{n}, & k &\in \mathbf{Z}. \end{aligned}$$

Jeigu $k_1, k_2 \in \mathbf{Z}$, tai iš lygybės

$$\frac{\varphi + 2\pi k_1}{n} = \frac{\varphi + 2\pi k_2}{n} + 2\pi \cdot l, \quad l \in \mathbf{Z}$$

turime, kad

$$k_1 - k_2 = l \cdot n \quad \text{su kažkuriuo } l \in \mathbf{Z}.$$

ir tada $k_1 - k_2$ dalijasi iš n .

Gavome: jeigu $z \neq 0$ ir $z = r(\cos \varphi + i \sin \varphi) \in \mathbf{C}$, tai n - ojo laipsnio šaknimis yra kompleksiniai skaičiai

$$w_k = \sqrt[n]{r} \left(\cos \frac{\varphi + 2\pi k}{n} + i \sin \frac{\varphi + 2\pi k}{n} \right), \quad k \in \mathbf{Z},$$

ir du tokie skaičiai w_{k_1} ir w_{k_2} yra lygūs tada ir tik tada, kada $k_1 - k_2$ dalijasi iš n . Visos skirtinges n -ojo laipsnio šaknys iš kompleksinio skaičiaus z yra w_0, w_1, \dots, w_{n-1} .

Įrodyta.

8.7 Apibrėžimas. Išraiška $N(z) = z \cdot \bar{z} = |z|^2$ vadinama skaičiaus z norma.

8.8 Teorema. Tegu $z = a + ib$, $z_1, z_2 \in \mathbf{C}$. Tada yra teisingos šios savybės.

1)

$$\begin{aligned} \overline{(\bar{z})} &= z, \\ \overline{z_1 + z_2} &= \bar{z}_1 + \bar{z}_2, \text{ atskiru atveju } \overline{-z} = -\bar{z}. \\ \overline{z_1 \cdot z_2} &= \bar{z}_1 \cdot \bar{z}_2, \text{ atskiru atveju } \overline{\left(\frac{1}{z}\right)} = \frac{1}{\bar{z}}. \end{aligned}$$

2) Jeigu $N(z) = z \cdot \bar{z} = |z|^2$, tai

$$N(z_1 \cdot z_2) = N(z_1) \cdot N(z_2)$$

ir

$$N\left(\frac{z_1}{z_2}\right) = \frac{N(z_1)}{N(z_2)} \text{ su visiais } z_2 \neq 0.$$

3) Jeigu $|z| = \sqrt{a^2 + b^2} = \sqrt{z \cdot \bar{z}}$, tai

$$\begin{aligned} |z_1 \cdot z_2| &= |z_1| \cdot |z_2|, \\ \left| \frac{z_1}{z_2} \right| &= \frac{|z_1|}{|z_2|} \quad \text{su visiais } z_2 \neq 0. \end{aligned}$$

4) (Trikampio nelygybė).

$$|z_1 + z_2| \leq |z_1| + |z_2|.$$

Įrodymas. Įrodysime trikampio nelygybę:

$$\begin{aligned} |z_1 + z_2|^2 &= (z_1 + z_2) \cdot (\bar{z}_1 + \bar{z}_2) = |z_1|^2 + |z_2|^2 + z_1 \cdot \bar{z}_2 + \bar{z}_1 \cdot z_2 = \\ |z_1|^2 + 2\operatorname{Re}(z_1 \cdot \bar{z}_2) + |z_2|^2 &\leq |z_1|^2 + 2|z_1 \cdot \bar{z}_2| + |z_2|^2 = |z_1|^2 + 2|z_1 \cdot z_2| + |z_2|^2 = \\ (|z_1| + |z_2|)^2. \end{aligned}$$

Ištraukę aritmetinę kvadratinę šaknį, turėsime

$$|z_1 + z_2| \leq |z_1| + |z_2|.$$

Įrodyta.

8.9 Išvados. Iš trikampio nelygybės turime

$$\left. \begin{array}{l} |z_1 - z_2| \leq |z_1| + |z_2| \\ |z_1 + z_2| \geq |z_1| - |z_2| \\ |z_1 + z_2| \geq |z_2| - |z_1| \end{array} \right\} \Rightarrow |z_1 + z_2| \geq ||z_1| - |z_2||$$

taigi su visais $z_1, z_2 \in \mathbf{C}$ yra teisinga

$$||z_1| - |z_2|| \leq |z_1 \pm z_2| \leq |z_1| + |z_2|.$$

Šaknys iš vieneto

Kaip ir su kiekvienu nenuliniu kompleksiniu skaičiumi, taip ir su 1 turime lygiai n -ojo laipsnio šaknų iš 1 :

$$\begin{aligned} 1 &= [1, 0] = \cos 0 + i \sin 0 \\ \varepsilon_k &= \cos \frac{2\pi k}{n} + i \sin \frac{2\pi k}{n}, k=0,1,2,\dots,n-1. \end{aligned}$$

Visos n -ojo laipsnio šaknys iš vieneto yra apskritimo, kurio centras yra koordinacijų pradžioje ir spindulys lygus 1, taškai. Vienas iš šių taškų sutampa su 1 (kai $k = 0$).

Šaknies ε_1 argumentas yra $\frac{2\pi}{n} = 2\pi \cdot \frac{1}{n}$, t.y. n -oji apskritimo dalis. Kitų šaknų $\varepsilon_2, \dots, \varepsilon_{n-1}$ argumentai yra $\frac{2\pi k}{n} = 2\pi \cdot \frac{2}{n}, \dots, \frac{2\pi(n-1)}{n} = 2\pi \cdot \frac{n-1}{n}$. Visos n -ojo laipsnio šaknys iš vieneto dalija vienetinį apskritimą į n lygių dalių. Visų n -ojo laipsnio šaknų iš vieneto aibę žymėsime $U(n)$.

8.10 Apibrėžimas. n -ojo laipsnio šaknis iš vieneto ε vadinama **primityviaja** n -ojo laipsnio šaknimi iš vieneto, jei $\varepsilon^m \neq 1$ su $m < n$.

Aišku, kad skaičius $\varepsilon_1 = \cos \frac{2\pi}{n} + i \sin \frac{2\pi}{n}$ yra primityvioji n -ojo laipsnio šaknis iš vieneto. Kai $n > 2$, turime ir daugiau primityviųjų n -ojo laipsnio šaknų iš vieneto. Teisinga tokia teorema:

8.11 Teorema. *Skaičius $\varepsilon_k = \cos \frac{2\pi k}{n} + i \sin \frac{2\pi k}{n}$ yra primityvioji n -ojo laipsnio šaknis iš vieneto tada ir tik tada, kai skaičių k ir n bendras didžiausias daliklis yra lygus 1 (tokius skaičius dar vadina tarpusavyje pirminiais skaičiais).*

Irodymas. (\Rightarrow). Tegu k ir n yra tarpusavyje pirminiai skaičiai ir $\varepsilon_k^m = 1$. Tada

$$\frac{2\pi km}{n} = 2r\pi, \text{ čia } r - \text{sveikas skaičius.}$$

Turime

$$km = nr,$$

ir todėl km dalijasi iš n . Bet k ir n yra tarpusavyje pirminiai skaičiai, todėl m dalijasi iš n . Tada turime, kad $m \geq n$ ir todėl skaičius $\varepsilon_k = \cos \frac{2\pi k}{n} + i \sin \frac{2\pi k}{n}$ yra primityvioji n -ojo laipsnio šaknis iš vieneto.

(\Leftarrow). Tegu ε_k yra primityvioji n -ojo laipsnio šaknis iš vieneto ir $d = \text{BDD}(k, n)$, $n = n_1 d$, $k = k_1 d$. Tada $\varepsilon_k = \cos \frac{2\pi k}{n} + i \sin \frac{2\pi k}{n} = \cos \frac{2\pi k_1 d}{n_1 d} + i \sin \frac{2\pi k_1 d}{n_1 d} = \cos \frac{2\pi k_1}{n_1} + i \sin \frac{2\pi k_1}{n_1}$ ir $\varepsilon_{k_1}^{n_1} = 1$. Iš čia turime, kad $n = n_1$ ir $d = 1$, t.y. skaičiai n ir k yra tarpusavyje pirminiai.

Irodyta.

8.12 Pavyzdys.

Primityvios n -ojo laipsnio šaknys iš 1

n	šaknų skaičius	Primityvios šaknys ε_k
3	2	$\varepsilon_1, \varepsilon_2$
4	2	$\varepsilon_1, \varepsilon_3$
5	4	$\varepsilon_1, \varepsilon_2, \varepsilon_3, \varepsilon_4$
6	2	$\varepsilon_1, \varepsilon_5$
7	6	$\varepsilon_1, \varepsilon_2, \varepsilon_3, \varepsilon_4, \varepsilon_5, \varepsilon_6$
8	4	$\varepsilon_1, \varepsilon_3, \varepsilon_5, \varepsilon_7$
9	6	$\varepsilon_1, \varepsilon_2, \varepsilon_4, \varepsilon_5, \varepsilon_7, \varepsilon_8$
10	4	$\varepsilon_1, \varepsilon_3, \varepsilon_7, \varepsilon_9$
11	10	$\varepsilon_1, \varepsilon_2, \varepsilon_3, \varepsilon_4, \varepsilon_5, \varepsilon_6, \varepsilon_7, \varepsilon_8, \varepsilon_9, \varepsilon_{10}$
12	4	$\varepsilon_1, \varepsilon_5, \varepsilon_7, \varepsilon_{11}$

8.13 Teiginys. Skaičius $\varepsilon_k = \cos \frac{2\pi k}{n} + i \sin \frac{2\pi k}{n}$ yra primityvioji $n_1 = \frac{n}{d}$ -ojo laipsnio šaknis iš vieneto, čia $d = \text{BDD}(n, k)$.

Įrodomas. Skaičiai $n_1 = \frac{n}{d}$ ir $k_1 = \frac{k}{d}$ yra tarpusavyje pirminiai skaičiai ir todėl pagal ką tik įrodytą teoremą skaičius $\varepsilon_k = \cos \frac{2\pi k}{n} + i \sin \frac{2\pi k}{n} = \cos \frac{2\pi k_1}{n_1} + i \sin \frac{2\pi k_1}{n_1} = \varepsilon_{k_1}$ yra primityvioji n_1 -ojo laipsnio šaknis iš vieneto.

Įrodyta.

8.14 Teiginys(šaknų iš vieneto savybės).

1. Jeigu α ir $\beta \in U(n)$, tai ir $\alpha \cdot \beta \in U(n)$.
2. Jeigu $\alpha \in U(n)$, tai $\alpha^{-1} \in U(n)$.
3. Jeigu ε yra primityvioji n -ojo laipsnio šaknis iš 1, o $\alpha \in U(n)$, tai egzistuoja toks $k \in \mathbf{N}$, kad $\alpha = \varepsilon^k$.
4. Jeigu ε yra primityvioji n -ojo laipsnio šaknis iš 1, o β yra kuri nors n -ojo laipsnio šaknis iš α , tai skaičiai $\varepsilon^0\beta, \varepsilon^1\beta, \varepsilon^2\beta, \dots, \varepsilon^{n-1}\beta$ yra visos skirtinges n-ojo laipsnio šaknys iš α .

Įrodomas. 1. Jei α ir $\beta \in U(n)$, tai $\alpha^n = \beta^n = 1$. Tada $(\alpha\beta)^n = \alpha^n\beta^n = 1$ ir $\alpha \cdot \beta \in U(n)$.

2. Jei $\alpha \in U(n)$, tai $\alpha^n = 1$. Tada $(\alpha^{-1})^n = \alpha^{-n} = (\alpha^n)^{-1} = 1$ ir $\alpha^{-1} \in U(n)$.

3. Tegu ε yra primityvioji n -ojo laipsnio šaknis iš 1. Tada skaičius $\varepsilon^k \in U(n)$, nes $(\varepsilon^k)^n = (\varepsilon^n)^k = 1$. Šaknų iš 1 sekoje $1 = \varepsilon^0, \varepsilon^1, \varepsilon^2, \dots, \varepsilon^{n-1}$ nėra sutampančių,

nes jei būtų $\varepsilon^k = \varepsilon^m$, čia $0 \leq k < m \leq n - 1 < n$, tai $\varepsilon^{m-k} = 1$ ir $0 < m - k < n$, o tai prieštarautų tam, kad ε yra primityvioji n -ojo laipsnio šaknis iš 1. Gavome, kad sekoje $1 = \varepsilon^0, \varepsilon^1, \varepsilon^2, \dots, \varepsilon^{n-1}$ yra visos skirtinės n -ojo laipsnio šaknys iš 1.

4. Tegu $\beta^n = \alpha$ ir ε yra primityvioji n -ojo laipsnio šaknis iš 1. Tada $(\varepsilon^k \beta)^n = (\varepsilon^k)^n \beta^n = 1 \cdot \alpha = \alpha$ ir $\varepsilon^k \beta$ yra n -ojo laipsnio šaknis iš α su visais $k \in \mathbf{Z}$. Skaičių $\beta = \varepsilon^0 \beta, \varepsilon^1 \beta, \varepsilon^2 \beta, \dots, \varepsilon^{n-1} \beta$ sekoje nėra sutampačių, nes jei būtų $\varepsilon^k \beta = \varepsilon^m \beta$, čia $0 \leq k < m \leq n - 1 < n$, tai $\varepsilon^{m-k} = 1$ ir $0 < m - k < n$, o tai prieštarautų tam, kad ε yra primityvioji n -ojo laipsnio šaknis iš 1. Gavome, kad sekoje $\beta = \varepsilon^0 \beta, \varepsilon^1 \beta, \varepsilon^2 \beta, \dots, \varepsilon^{n-1} \beta$ yra visos skirtinės n -ojo laipsnio šaknys iš α .

Irodyta.